Vinter

T: Sigrun Okkenhaug (Sang-tilpasset tekst ved JLO)

M: Johan L. Okkenhaug

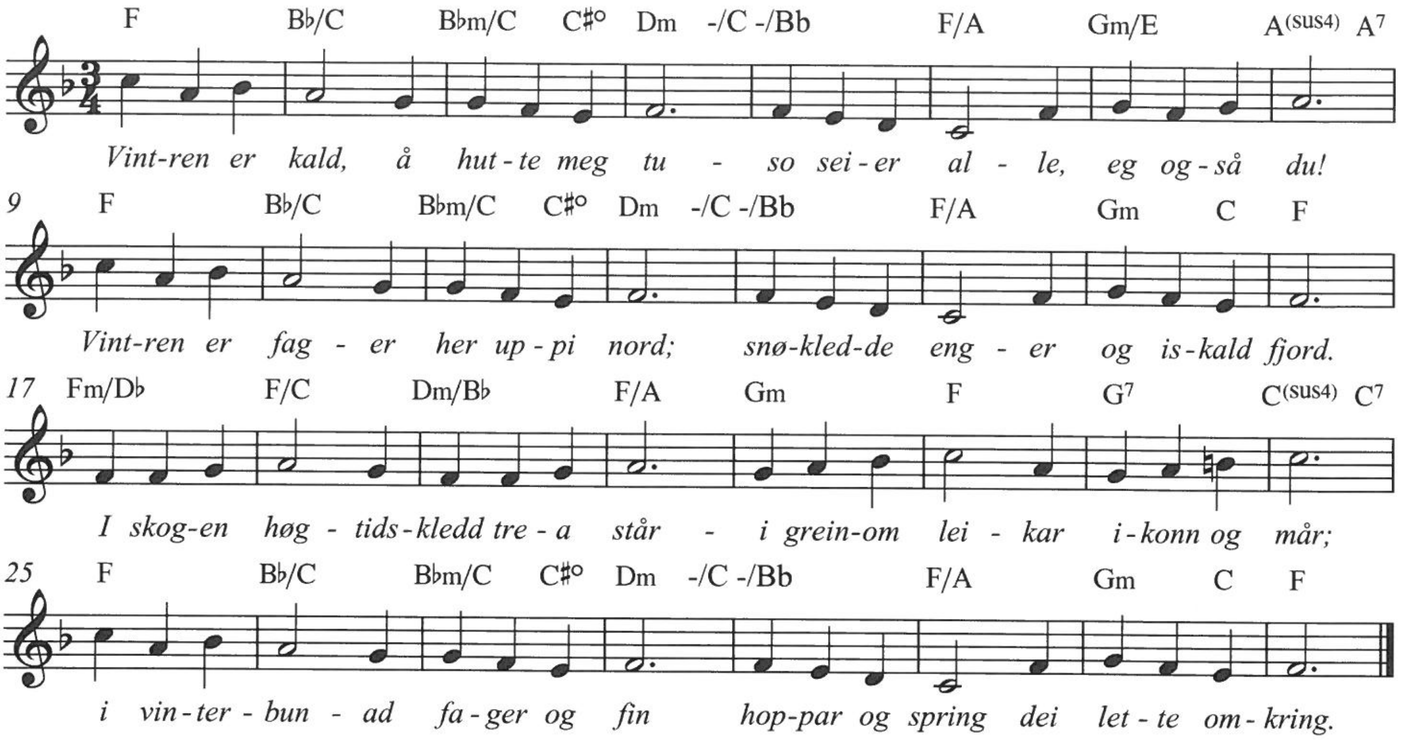

2) Fuglane små, dei kvitrar og kved
flyg fraa det eine til andre tre;
um det vert kalt, mot bygda dei trår,
kann hende der ein matbit dei får.
Og bekkjen som nyss hoppa og song,
hev vorte tagall no med ein gong.
Lenge han stridde mot som ein mann,
Men likevel, sistpå vintren vann!

3) Islagt ligg bekkjen blank og so fin,
glimar og glitrar når sola skin.
Snøen han glitrar - diamantprakt!
Naturen kledd i sin høgtidsdrakt.
Når i naturen so ut ein går
ser ein kor allt imot venleik trår.
Ein ser - den sanning aldri er tapt -
Gud skapte alt og godt ble det skapt.